Anul 47-lea — Duminică 17 Decembrie 1939 — Nr. 51

FOAIA POPORULUI

Cea mai veche foaie poporală, națională și politică, înființată la anul 1892

Un număr: 3 lei — Apare în fiecare Duminecă — Un număr: 3 lei

PREȚUL ABONAMENTULUI
Pe un an . . . . . Lei 140·—
Pe o jumătate de an . . . . Lei 70·—
Pentru America 3 dolari pe un an întreg
Pentru societăți și autorități 300 lei anual

Director-Proprietar : N. BRATU, fost Senator

Redacția și Administrația :
Sibiu, strada Regina Maria No. 57

Inreg. la Trib. Sibiu No. 187—1938.

INSERATE
se primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
Sibiu, str. Regina Maria 57 (fostă Cisnădiei
Prețul înseratelor
Un șir petit 8 Lei pentru fiecare publicare

Investirea noilor mitropoliți

Irineu Mihălcescu și Nifon Criveanu

Marți 12 Decembrie 1939, a avut loc la Palatul Regal din București solemnitatea investirii noilor mitropoliți *Irineu Mihălcescu,* Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei, și *Nifon Criveanu,* noul Mitropolit al Olteniei, Râmnicului și Severinului.

Cortegiul s'a format la Patriarhie și a pornit conform programului spre Palatul Regal, unde în sala Tronului, în prezența membrilor guvernului și a înalților demnitari ai Țării, a avut loc solemnitatea investirii.

In sala Tronului, după sosirea M. S. Regelui Carol, d-l ministru al Cultelor I. Nistor a dat citire diplomelor de întărire a celor aleși, apoi Patriarhul Nicodim a predat Suveranului cârjile celor doi mitropoliți.

M. S. Regele a încredințat cârja fiecărui mitropolit, în parte, prin cuvintele: „Să păstorești Eparhia cu frica lui Dumnezeu și cu credință către Țară și Tron".

După primirea cârjilor, fiecare mitropolit a rostit câte o cuvântare ocazională, prin care a declarat solemn ce dorește să facă și cum vrea să conducă eparhia sa.

La urmă le a răspuns, ambilor mitropoliți, M. S. Regele Carol, care a spus următoarele:

Cuvântarea M. S. Regelui

Inalt Prea Sfinților Voastre,
Prea Cucernici Părinți,

O turmă fără păstor este menită pieirei, iată dece biserica noastră și cu Mine ne îngrijim când azi încredințându-vă după strămoșeasca datină cârjele Arhiepiscopiilor Voastre, sufletele noastre se umplu de bucurii.

Mitropolia strămoșească a Moldovei și aceea nou înființată a Olteniei și-au găsit după formele orânduite, păstorii lor.

Sunteți chemați a conduce biserica strămoșească în două părți opuse ale Țării, dar care se aseamănă prin tot trecutul lor. In ele Voevozii credincioși ai trecutului au statornicit frumoase așezăminte de credință și de cultură; în ambele eparhii au fost vlădici cari au strălucit asupra bisericii și neamului prin iubirea lor de neam și puterea minții lor.

Atât în Moldova cât și în Oltenia, poporul a știut să fie vrednic de străbuni și a lăsat urmașilor pilde înălțătoare de vitejie, de credință și de înaltă cărturărie.

Soarta a voit ca în aceiași zi să fiți investiți cu înaltele Prea Sfinților Voastre misiuni — de apărători și răspânditori ai credinței. Semn vădit că Domnul Dumnezeul nostru vrea încă odată să arate că unitatea noastră națională este plăcută Lui și că din înălțimea înțelepciunei Sale o binecuvântează și o întărește ca să fie neînfrântă.

Către El în orice clipă să ni se îndrepte gândurile și mulțumirile noastre rugându-ne să ne întărească și mai puternic brațul ca să apărăm neștirbit moștenirea strămoșilor noștri.

M. S. REGELE CAROL II

PATRIARHUL NICODIM
între noii mitropoliți Irineu și Nifon părăsind Palatul Regal.

Inalt Prea Sfinților Voastre,

Cuvintele ce Mi le-ați rostit, cât și urările ce Mi le faceți M'au mișcat adânc și vă mulțumesc din toată inima.

Inalt Prea Sfințite Irineu, Mitropolit al Moldovei și Sucevei,

Prin întărirea ce ți-o dau astăți înmânându-ți Toiagul Arhiepiscopal al Moldovei, primești o frumoasă moștenire.

Te urci pe scaunul cinstit de atâția vlădici de seamă, Iosif Mușat, primul Mitropolit al Moldovei, Dosofteiu, primul poet al românilor, a cărui psaltire a rămas nepieritoare în istoria culturii noastre, Veniamin Costache, marele cărturar, și a multor alți vestiți erarhi.

Te urci pe scaunul Mitropoliei din Iași, oraș care în istoria neamului nostru e însemnat de atâtea fapte, cari stau la temelia unității noastre românești.

Te urci pe scaunul unei eparhii în care învățătura bisericească a fost totdeauna la loc de mare cinste.

Acestea sunt răboaje pe calea istoriei care să-ți arate mai luminos de cât vorba, calea ce ai de urmat.

Chemat prin încrederea celor în drept să chiverniseşti după porunca lui Christos aceste frumoase plaiuri și văi, sunt sigur că întemeiat pe frumoasa pregătire ce o ai, vei ști să întrebuințezi simbolul Toiag de care vorbești spre mai marele folos al bisericii și al neamului.

Moldova și Iașul, cari prin înalta lor pricepere a nevoilor obștei neamului au pricinuit prin patriotismul lor toate unirile românești, sunt chemate sub înțeleapta chivernisire a Inalt Prea Sfinției Tale să lumineze și mai departe pe terenul desvoltării intelectuale a bisericii noastre.

Ce frumos întrunește în sine această eparhie două din menirile de căpetenie ale bisericii naționale: unitatea sufletească a neamului prin faptele săvârșite la Iași, și răspândirea focului sacru al credinței isvorîte din vechile așezăminte voevodale dela Neamț.

La aceasta se adaugă după o înaltă orânduire Dumnezeească și numele ce-l porți Irineu, adică Pace —, încă una din menirile creștinătății.

Iată cum se găsesc astfel fericit întrunite aceste trei meniri ale ortodoxiei naționale.

Patriotismul până la jertfa de sine, luminarea sufletelor prin învățătura fiului Omului și împăciuirea printre oameni.

Nici o mână omenească n'ar fi putut alcătui o astfel de împreunare, ea numai de la Dumnezeu poate fi.

Până eri dascăl ai fost timp de 35 de ani, astăzi încredinţându-ţi-se acest Toiag porneşti ca bunul păstor să-ţi păzeşti şi să-ţi îndrumezi turma binecredincioasă.

Puterea bisericii se judecă după puterea de iradiaţiune şi de convingere sufletească a slujitorilor săi.

Cum Moise în deşert a spintecat stânca cu toiagul său şi a izbăvit setea poporului său, aşa Inalt Prea Sfinţia Ta cu cârja-ţi vlădicească vei spinteca norii întunecaţi şi vei trebui să răspândeşti în sufletele însetate lumina binefăcătoare a credinţei adevărate a unei biserici vii, a unei biserici ce pe zi ce trece trebue să se apropie de sufletele fiilor ei.

Pregătirea atât de temeinică ce ai primit-o, învăţătura ce ai sorbit-o dela atâţi vestiţi dascăli, îţi uşurează calea către această menire aşa de înaltă şi de frumoasă.

Fă ca această eparhie cu atâtea aşezăminte strămoşeşti să fie adevăratul focar a ortodoxiei de astăzi.

Ajută cu puterile tale şi cu harul pe care Domnul Dumnezeul nostru trebue să-l reverse asupra alesului său — să ajuţi ca biserica naţională Română să fie cea mai luminoasă, cea mai puternică nu numai cea mai mare dintre bisericile ortodoxe.

Inaintaşii Inalt Prea Sfinţiei Tale cu adânca lor pricepere ţi-au pus la îndemână uneltele bine alcătuite, fii de azi înainte, meşterul cel bun, care să însufleţească Talantul încredinţat lui de stăpânul său.

Inalt Prea Sfinţia Ta,

Astăzi tocmai prin acele fapte înălţătoare petrecute în Cetatea Iaşilor nu mai ai de păstorit o eparhie de hotar, dar pe teritoriul ei se găseşte într'un colţ al munţilor unul din simbolurile apărării graniţei şi ai puterii de rezistenţă a neamului nostru contra tuturor cotropitorilor duşmani — Oituzul.

Oituz — simbol al rezistenţii noastre, dar şi pildă vie a ce tărie dă credinţa — Credinţa făuritoarea tuturor îndurărilor şi a tuturor rezistenţelor.

Un popor, care în ascendenţa sa îşi pierde credinţa a şi intrat pe calea pieirii, iată de ce în opera de consolidare naţională întărirea acestei puteri de a rămâne stâncă, în faţa tuturor valurilor vremei, este una din marile sarcini ale Bisericei.

Făgăduieşti în cuvântarea care Mi-ai rostit-o că Toiagul ce l'ai primit, pricepi să-l foloseşti, pentru mântuirea tuturor celor rătăciţi. Să te ajute Dumnezeu ca să-ţi îndeplineşti până la capăt, această nobilă menire, să readuci la căminul încălzitor de suflete al Bisericii, până şi ultima oaie rătăcită şi ultimul fiu risipitor.

Inalt Prea Sfinţia Ta Nifon, Mitropolit al Olteniei, Râmnicului şi Severinului,

Fiu al ţării Olteneşti, prin harul lui Dumnezeu a tot Puternicul, ai fost hărăzit să fii primul păstor al nouei Mitropolii.

Desigur că în clipa în care Marele Colegiu Bisericesc te-a desemnat Nouă ca ocârmuitor al acestei eparhii, sufletu-ţi s'a umplut de bucurie, ca pe aceste meleaguri, unde te-ai născut, să poţi urma frumoasa operă de întărire a Bisericei strămoşeşti ce ai început-o aşa de rodnic în Episcopia Huşilor.

De când te-ai pus la muncă în acea parte a Moldovei de mijloc am urmărit cu nesfârşit interes faptele Inalt Prea Sfinţiei Tale.

Am văzut cu deosebită bucurie că te-ai silit să întăreşti eparhia prin prea frumoase înfăptuiri, atât morale, cât şi materiale.

Te-ai străduit prin toate puterile ce ţi le-a dăruit Domnul să faci din Biserica ce o păstoreai un organ viu, o instituţie de înaltă morală creştinească, de întărire Românească şi de solidaritate naţională.

Cu acest frumos renume te aşezi astăzi în Scaunul Mitropolitan al Olteniei şi tocmai din această cauză a fost pentru Mine o bucurie să-ţi încredinţez astăzi această Cârje arhiepiscopală.

Ca păstor al nou createi Mitropolii eşti, după cum prea bine ai spus-o, urmaş al unor mari erarhi: Antim Ivireanu, Damaschin, Chesarie şi alţii; lumina înfăptuirilor şi culturei lor luminează astăzi încă Biserica Olteniei.

Şi Inalt Prea Sfinţia Ta eşti un cărturar, sunt deci convins, că noua înălţare ce se aduce Craiovei făcând-o reşedinţă Mitropolitană, va ridica acest colţ de Ţară, şi pe acest tărâm, al culturei româneşti, tărâm atât de necesar pentru întărirea României printre neamurile civilizate.

In eparhia aceasta a fost, la Govora, prima tiparniţă a Ţării noastre, deci are o veche tradiţie întru răspândirea cuvântului tipărit.

Inalt Prea Sfinţia Ta,

Prin cuvintele ce Mi le-ai rostit astăzi sunt fericit a vedea pe ce cale eşti hotărît să păşeşti în noua-ţi demnitate.

Ştii prea bine că vorbele de „Slujitor al Altarului şi al Bisericii", nu sunt o formulă goală, ci sunt o realitate, ştii apoi că pilda de sus vine şi că dacă vrei ca preoţimea eparhiei să fie la înălţimea chemării sale, Episcopul e acela care trebue nu numai prin vorbe, ci şi prin fapte să arate calea sănătoasă de urmat.

Şi această cale ce la Huşi ai păşit-o aşa de vrednic este o chezăşie care face ca Biserica noastră să devie una din instituţiile cele mai vii ale Ţării.

Eu cer Biserica vie nu numai ca o formulă morală abstractă, ci ca o parte însemnată a vieţii de toate zilele a poporului român. Oare în tot trecutul nostru ne împletea aşa de puternic noţiunea de Patrie şi noţiunea de biserică încât noţiunea de creştin se confunda cu aceea de Român?

Interesele României au fost totdeauna interesele Bisericii sale, apărarea Ţării era şi apărarea credinţei, înălţarea religiei era şi înălţarea Patriei.

Iată ce a trăit veacuri de-a rândul în sufletul tuturor locuitorilor acestui colţ al lumii.

Toate interesele României şi ale neamului românesc sunt şi interesele Bisericii. Biserica apărând România şi Românismul, se apără pe ea însăşi.

Deci, pe lângă ostaşii cu armele, cari ne apără cu trupul lor graniţa şi la care ne gândim totdeauna cu nesfârşită dragoste şi recunoştinţă, trebuie în orice clipă să fim apăraţi de ostaşii sufletului.

Sunt convins că Inalt Prea Sfinţia Ta vei păşi pe acest luminos drum şi că vei pune toată râvna şi toată înţelepciunea minţei şi a inimei pentru ducerea la bun sfârşit a înaltei şi frumoasei misiuni în care te-am întărit.

Inalt Prea Sfinţiile Voastre,

Păşiţi acum cu încredere, că toţi, şi Eu în primul rând, vom urmări cu dragoste şi nespus interes, drumul pe care păşiţi şi să ne rugăm Celui a Tot Puternic să vă călăuzească şi să vă întărească spre mai marele bine al Bisericei strămoşeşti şi al neamului Românesc.

SĂNĂTATE!

Pentru înzestrarea armatei

Asupra acestei importante probleme, am primit spre publicare următoarele rânduri informative:

Din clipa în care a început să bubue din nou tunul în Europa, — România a ţinut să-şi afirme sus şi tare ţinuta pe care înţelege să o aibă în conflictul celor trei mari puteri.

Această atitudine cea mai recomandată în aceste vremuri, este cunoscută înăuntrul ţării şi în afara hotarelor. Ea a fost subliniată adeseori în discursurile Suveranului, în comunicatele guvernelor noastre şi în diferitele prilejuri ale întrunirilor publice.

„Vom păstra cea mai strictă neutralitate" — aceasta este cea mai înţeleaptă conduită a zilelor de astăzi. Ne-am împlinit după războiul mondial, idealul naţional şi nu mai râvnim să luăm nimic, dela nimeni. Dorim să trăim în pace cu toţi vecinii, să legăm prietenii cu toată lumea pentru a contribui la progresul omenirii şi al civilizaţiei.

Totuşi, focul se înteţeşte pretutindeni şi din toate părţile ne vin ştiri cari exprimă îngrijorările popoarelor. Nu trebue să ne legănăm prea mult în iluziile unei păci eterne şi nici să ne închipuim, că atitudinea noastră cuminte va fi numai ea singură îndestulătoare ca să ne apere în vremuri de grea cumpănă.

Evenimentele actuale ne-au convins, mai mult decât oricând, că dreptatea şi izbânda stau numai de partea acelora care sunt mai bine pregătiţi din punct de vedere milităresc şi sufletesc.

In ţara noastră se lucrează cu multă râvnă pentru desăvârşirea pregătirilor de apărare a Patriei. Gândul tuturora, sub înaltul imbold Regal, se îndreaptă asupra armatei române, căutându-se ca ea să fie cât mai bine înzestrată, pentru a face faţă oricărei eventualităţi.

Cu multă emoţie citim zilnic în ziare despre acele ofrande venite cu atâta simţire patriotică tocmai din păturile de jos, — pentru înzestrarea armatei. Ele dovedesc că poporul înţelege nevoile urgente ale naţiunii.

Dar cheltuelile pentru a pregăti o oştire după toate cerinţele moderne sunt enorme şi pentru aceasta nu sunt destule numai donaţiunile modeste — nici chiar sumele afectate în buget, pentru a desăvârşi înarmarea ţării.

De aceia, toţi cari au posibilitatea trebue să contribue la sforţările pe care le face oficialitatea pentru completarea pregătirii oştirii, subscriind *Bonuri pentru Inzestrarea Armatei.*

Este aceasta mai mult decât o datorie, — este glasul sângelui românesc care ne vine din adâncul istoriei, din străfundul mormintelor strămoşeşti, — poruncindu-ne să nu precupeţim nimic pentru apărarea patrimoniului naţional.

Subscriind la Bonurile pentru înzestrarea oştirii, ne facem, nu numai datoria de cetăţeni conştienţi ai ţării, dar ne apărăm pe noi şi pământul părinţilor noştri.

In alte ţări, împrumuturi de acest fel au fost completate numai în câteva zile. Nu ne îndoim că Românii vor arăta şi de astă dată dragostea de neam şi moşie subscriind din economiile lor la Bonurile pentru Inzestrarea armatei.

In acest mod vor face un act de patriotism, având în acelaş timp un plasament sigur şi foarte avantajos.

Desbaterile dela Societatea Naţiunilor

După cum am scris în numărul trecut, Finlanda fiind atacată de Rusia, a cerut sprijinul Societăţii Naţiunilor dela Geneva (Elveţia), spre care scop pe ziua de 9 Decemvrie 1939 a fost convocat consiliul Ligii, iar pe Luni 11 Decemvrie adunarea generală a Societăţii Naţiunilor.

In şedinţa consiliului dela 9 Decemvrie nu s'a hotărît nimic definitiv, ci luându-se cunoştinţă de plângerea Finlandei contra Rusiei, adresa respectivă a fost supusă spre desbatere adunării generale a Societăţii.

Pentru o mai bună lămurire a problemei, consiliul a invitat telegrafic guvernul Rusiei, să ia parte la adunarea convocată pe ziua de Luni 11 Dec. 1939.

Guvernul rusesc a răspuns că nu poate lua parte, deoarece el este în bune legături cu guvernul Finlandei. Luptele de acum se dau numai pentru liniştirea Finlandei. (De fapt guvernul din Moscova a ajutat, în preajma începerii războiului, formarea unui guvern de Finlandezi refugiaţi de ani de zile la Moscova, adecă din un fel de bolşevici).

In cursul zilei de Marţi 12 Dec., Adunarea Ligii n'a ţinut şedinţă, căci aştepta răspunsul Rusiei, la invitarea făcută, deşi nu s'a pus mare speranţă că Rusia se mai întoarce de pe calea apucată.

*

In şedinţa Adunării Societăţii Naţiunilor, ţinută Miercuri dimineaţa, 13 Decemvrie 1939, sub preşedinţia d-lui *Hamlero*, reprezentantul Norvegiei, s'a luat în deliberare situaţia Rusiei.

S'a dat imediat cuvântul d-lui *Frevre*, reprezentantul Argentinei, care în cursul cuvântării sale a amintit de violările repetate, ocupaţiunile militare, împărţirea statelor, persecuţiile religioase şi rasiale, schimbările de populaţii, războiul submarin, represaliile împotriva neutrilor, decadenţa culturei şi însfârşit, nesocotirea completă a dreptului internaţional. Intre altele, oratorul a spus:

„Avem în faţa noastră un tablou sfâşietor. In faţa acestui tablou unii vor fi de părere, că nu avem altceva de făcut, decât să tăcem şi să aşteptăm ca furtuna să fi trecut.

Guvernul argentinian, în numele căruia vorbesc, nu este de această părere. Insufleţită de cea mai bună credinţă şi de speranţă plină de ardoare, ţara noastră a intrat în Societatea Naţiunilor şi a lucrat în sânul acestei instituţiuni în scopul de a sta în slujba principiilor cari formează chiar baza sa şi care îi dau toată măreţia sa.

De aceea, guvernul argentinian socoteşte, că aduce un nou serviciu Societăţii Naţiunilor, ridicându-şi glasul pentru a susţine din nou idealul faţă de dreptul ginţilor, care prea adesea este uitat, aceasta fiind o obligaţie elementară care altădată a fost sfântă pentru omenire.

A ridica azi glasul înseamnă a pomeni de stările în care s'au prăbuşit valorile morale, a arăta o voinţă de a apăra drepturile spiritului împotriva domniei brutale a forţei.

Ne găsim în faţa unui fapt, care nu este potrivit de a fi înţeles în mai multe feluri. Un stat membru al Societăţii Naţiunilor, Rusia, violând în mod grav pactul care dă viaţă acestei instituţiuni, precum şi pactul de neagresiune ce-l lega de alt stat membru al Societăţii Naţiunilor (Finlanda), a atacat prin surprindere pe acesta din urmă. El a pătruns pe teritoriul său şi a adus cu el moarte şi devastare. Aceasta este o dublă violare, care, prin forţa caracterului său şi prin explicaţia ce Uniunea Sovietică a dat-o, constituie o adevărată sfidare împotriva Societăţii Naţiunilor şi un fel de afront adus tuturor guvernelor cari o compun.

Desigur că nu este vorba de vre-o chestiune ideologică sau de regim. *Ţările au, fie guvernele pe care le aleg sau guvernele pe care le rabdă.* Este dreptul lor. Chestiunea care ne interesează acum este de a şti, dacă vom continua să admitem printre noi pe autorul unei asemenea agresiuni.

Guvernul Argentinei consideră cu neputinţă acest lucru. Nu este pentru prima dată când un stat membru al S. N. (Societăţii Naţiunilor) a fost fără motiv victima unei agresiuni, dar cazul de faţă se produce în asemenea împrejurări încât el determină guvernul meu să facă asupra lui aprecierea cea mai severă. De data aceasta, agresiunea a pornit dela un stat care este membru al S. N. Statul victimă a făcut apel în faţa Societăţii şi a dovedit, în zilele care au trecut dela invazie, voinţa sa eroică de a trăi şi de a lupta.

Arătând dispreţul său pentru însăşi umbra de dreptate, agresorul a negat starea de războiu şi a vorbit de legăturile pe care le întreţine cu un guvern fictiv (Ruşii au format un guvern bolşevic pentru Finlanda), pe care l-a inventat în ajunul agresiunii, pe propriul său teritoriu. Uniunea Sovietelor s'a plasat astfel în afară de pactul comun. Ştiţi ce îndatorire impune, domnilor, această atitudine, Societăţii noastre?

S. N. a mai făcut o experienţă în materie de sancţiuni. Putem admite, că sancţiunile de ordin pur moral — singurele posibile — sunt lipsite de orice semnificaţie, dacă nu sunt precedate de excluderea vinovatului. Dar nu mai putem avea, desigur, ca în alte cazuri, grijă de prudenţă şi răspundere, pentru a apăra pacea. Pacea nu mai există. Realitatea actuală o constitue starea de războiu.

Cazul acesta, care a fost deja tranşat şi judecat de conştiinţa lumii, pune guvernul argentinian în necesitatea imperioasă de a cere *excluderea* Uniunii Sovietelor din Societatea Naţiunilor. Am examinat împrejurările deosebite, care caracterizează acest nou caz internaţional şi îl pune într'o categorie cu totul specială. Trebue să ne ocupăm acum de urmările, pe care el le are pentru Societatea Naţiunilor.

PARTEA POLITICĂ A PACTULUI S. N.

In ce priveşte partea politică, pactul S. N. prevede un întreit angajament: de neagresiune, de împăcare şi de asistenţă mutuală (ajutor împrumutat). Acest ultim angajament a rămas lipsit de forţă şi de substanţă, din cauza precedentelor pe care leam expus şi din cauza declaraţiilor şi denunţărilor de care făceam amintire adineaori. In ce priveşte împăcarea, ea a fost respinsă *de plano* prin felul în care Uniunea Sovietelor a răspuns Societăţii Naţiunilor, ca şi prin faptul însuşi că s'a produs acest răspuns. Cât despre condamnări, ele nu pot fi concepute sub raportul simplei lor valori morale, decât dacă ele ar fi adresate unor state nemembre.

In adevăr, cum să aplici sancţiuni de acest fel unui stat membru al Societăţii Naţiunilor şi să continui în acelaş timp, alături de el, a îndeplini îndatoririle gestiunii comune pe care Societatea Naţiunilor ni le impune? Şi aceasta în ciuda faptului, că acel stat este rebel şi în ciuda gravităţii delictului internaţional de care el s'a făcut vinovat.

In virtutea tuturor acestor consideraţiuni — a încheiat delegatul Argentinei — şi în lumina acestor observaţiuni, *mă văd dator să declar, cu cel mai mare regret, dar exprimând hotărîrea nestrămutată a guvernului meu, că republica Argentina nu va mai putea să se considere membră a Societăţii Naţiunilor atâta timp cât Uniunea Sovietelor va continua să aibă şi ea acest titlu".*

După cum se prezintă situaţia, Rusia va fi exclusă din Liga Naţiunilor.

Situaţia agricolă în ţară

dela 6—13 Decemvrie 1939

Direcţiunea Economică Agrară din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor comunică următoarele:

Timpul fiind prielnic, semănăturile de toamnă vegetează mulţumitor.

Se continuă arăturile. Terenurile ţelinoase se desfundă cu uşurinţă.

In unele regiuni, unde timpul permite, se mai fac încă însămânţări de grâu.

Transportul lemnelor şi al buştenilor pentru scânduri, în regiunile muntoase, se face mai mult cu săniile.

La câmp se cară gunoiul.

Oile sunt scoase la păşune.

In regiunile pomicole, se curăţă pomii şi se fac noui plantaţiuni.

Ingropatul viilor este aproape sfârşit.

Preţul vitelor la export

pe ziua de 12 Decemvrie 1939

Preţul în lei pe kilogram vite vii

Braşov: Boi ţărăneşti 13,50—16,50 lei kg.; boi pentru export 18—22; boi îngrăşaţi în fabrici 16,50—18; viţei 22—26; porci şuncari sub 120 kgr. 30—31; porci graşi peste 120 kgr. 31—33; porci Mangaliţa 33—35; porci despicaţi cu slănină 43—44; oi peste 6 luni 300—400 bucata.

Bucovina: Boi ţărăneşti 15—16 lei kgr.; boi pentru export 16,50—17,50; boi îngrăşaţi în fabrici 19—20,50; viţei 26—29; porci şuncari sub 120 kgr. 24—25; porci graşi 26—29; porci despicaţi cu slănină 37 — 38,50.

Cluj: Boi ţărăneşti 14—17; boi pentru export 17—20; boi îngrăşaţi în fabrici 21—22; porci şuncari sub 120 kgr. 28—30; porci graşi 32—34; porci Mangaliţa 34—37; porci despicaţi cu slănină 40—42; cai pentru măcelărie 7—8 lei kgr.

Banat: Boi ţărăneşti 17—19 lei kgr.; boi pentru export 21—22; boi îngrăşaţi în fabrici 22—24; viţei 26—28; porci şuncari sub 120 kgr. 28—30; porci graşi 30—32; porci Mangaliţa 37—39; porci englezi din Banat 37—39; porci despicaţi cu slănină 38—42; oi peste 6 luni 19—21.

PRODUSE ANIMALE

Braşov: Untură de porc, 56, osânză 50 lei kgr.

Bucovina: Untură de porc 44, osânză 36, preţ maximal pentru consumaţie.

Cluj: Untură de porc 52, osânză 48 lei kg.

Baanat: Untură de porc 54—55, osânză 48—50 lei kgr.

*

Aceste preţuri sunt comunicate de către Direcţiunea Economică Agrară din Ministerul Agirculturii şi Domeniilor. Ele servesc spre orientare celor interesaţi. Redacţia foii nu ia nici o garanţie.

Aplicarea legii care autorizâ emisiunea bonurilor pentru înzestrarea armatei

Pentru acoperirea necesităţilor înzestrării armatei şi pentru a da posibilitatea plasării capitalurilor în valori mobiliare pe termen scurt, prin Inaltul decret-lege nr. 4.111 din 1939 din 20 Noembrie 1939 şi jurnalul consiliului de miniştri nr. 3589 publicat în Monitorul Oficial nr. 279 din 1 Decembrie 1939, Casa autonomă a fondului apărării naţionale a fost autorizată se emită „bonuri pentru înzestrarea armatei", purtătoare de dobândă şi rambursabile „al pari".

1. Emisiunea acestor bonuri se face prin Casa autonomă de finanţare şi amortizare cu începere dela 1 Decembrie 1939.

2. Bonurile pentru înzestrarea armatei vor purta o dobândă de 4½ la sută pe an plătibilă neto de orice taxe şi impozite.

3. Deasemeni bonurile pentru înzestrarea armatei vor fi prevăzute cu un talon fracţionar, care să permită subscriitorului să primească ori când la cerere, înainte de scadenţa bonului însă numai după 6 luni dela subscriere, o parte din suma subscrisă. In acest scop, se vor emite două tipuri de bonuri pentru înzestrarea armatei şi anume:

Bonuri pe termen de 3 ani cu un talon fracţionar de 20 la sută din valoarea totală a bonului şi bonuri pe termen de 5 ani cu un talon fracţionar de 30 la sută din valoarea totală a bonului.

4. Bonurile pentru Inzestrarea armatei se vor emite în bucăţi de valoare noîminală de: lei 1000, lei 2000, lei 5000, lei 10.000, lei 50.000, lei 100 de mii sau multipli acestei sume.

Această valoare nominală va fi repartizată precum urmează:

La bonul cu termen de 3 ani: 80 la sută corpul bonului şi 20 la sută talonul fracţionar, iar

La bonul cu termen de 5 ani: 70 la sută corpul bonului şi 30 la sută talonul fracţionar.

5. Dobânda bonurilor pentru înzestrarea armatei se va plăti semestrial la 1 Decembrie şi 1 Iunie ale fiecărui an, începând să curgă dela începutul semestrului înlăuntrul căruia s'a făcut subscierea.

6. In acest scop bonurile vor purta atât la corpul bonului cât şi la talonul fracţionar, câte un cupon pentru fiecare scadenţă semestrială.

CUM POT FI UTILIZATE BONURILE

7. Rambursarea bonurilor pentru înzestrarea armatei — corp şi talon — se va face după expirarea termenului pentru care aceste bonuri au fost subscrise — termen de 3 sau de 5 ani — care se socoteşte dela data emisiunei arătată atât pe corpul bonului cât şi pe talonul fracţionar, în timp ce dobânda se plăteşte tot pe 3 sau 5 ani socotiţi însă dela începutul semestrului înlăuntrul căruia s'a făcut subscrierea.

8. Rambursarea talonului fracţionar se va putea face, la cererea purtătorului chiar şi înaintea termenului de rambursare, oricând după 6 luni dela data emisiunii. In acest scop, purtătorul va putea prezenta la ghişeele Băncii Naţionale a României, talonul nedetaşat de corpul bonului şi purtând cuponul său pe semestrul în curs şi următoarele ataşate.

Talonul se va detaşa la ghişeele Băncii Naţionale a României, care vor plăti valoarea nominală integrală, aplicând atât pe corpul bonului cât şi pe talonul fracţionar o ştampilă cu menţiunea: „talonul retras la data de..." după care corpul bonului se va restitui purtătorului.

9. Serviciul dobânzilor, rambursarea bonurilor şi plata talonului fracţionar, se vor face cu prioritate din Fondul apărării naţionale, prin Banca Naţională a României, — Casa autonomă a fondului apărării naţionale constituind din timp provizioanele necesare în acest scop.

10. Plata dobânzilor precum şi rambursarea bonului (corp sau talon) vor fi făcute purtătorului fără nici un fel de reducere, adică aceste plăţi sunt scutite de orice fel de impozit şi de orice fel de taxă sau drepturi de orice natură prezente sau viitoare, percepute, sau impuse de stat, ţinut şi comună.

11. Bonurile pentru înzestrarea armatei sunt lombardabile la Banca Naţională a României, Casa naţională de economii şi cecuri poştale şi Casa de depuneri şi consemnaţiuni. Deasemeni, ele vor fi primite ca şi celelalte titluri de stat la valoarea lor nominală, în garanţie pentru licitaţiile la stat, regii autonome, direcţii speciale şi administraţii locale, precum şi ca garanţie pentru executarea contractelor.

12. Bonurile pentru înzestrarea armatei, corp şi talon fracţionar, precum şi cupoanele lor, vor fi primite, începând cu 15 zile înainte de scadenţă, la valoarea lor nominală, în plata de impozite sau taxe, datorate statului.

SUBSCRIERILE INSTITUŢIILOR ŞI INTREPRINDERILOR

13. Instituţiile de credit, particulare sau publice, precum şi alte întreprinderi, care sunt obligate să aibă în permanenţă în numerar o anumită proporţie din angajamentele lor de plată, sunt autorizate prin art. VIII al legii pentru autorizarea emisiunii bonurilor, să înlocuiască acest numerar prin taloanele fracţionare ataşate bonurilor pentru înzestrarea armatei, din momentul în care aceste taloane devin rambursabile conform celor arătate mai sus.

Prin măsura aceasta instituţiile respective au posibilitatea să fructifice un capital, care altfel ar rămâne neproductiv.

14. Instituţiile sau întreprinderile publice sau particulare, obligate în virtutea legilor, regulamentelor sau statutelor în vigoare de a plasa anumite fonduri în titluri de stat, vor constitui 30 la sută din aceste plasamente în bonuri pentru înzestrarea armatei prin subscriere directă la Casa autonomă de finanţare şi amortizare, înaintând odată cu declaraţia de subscriere şi extrasul din legea, regulamentul sau statutul, care stabilesc obligaţiunea plasării fondurilor în titluri de stat, precum şi ultimul lor bilanţ.

Valoarea nominală astfel subscrisă va fi rotunjită în mii de lei, pentru a putea subscrie nominal de bonuri fără fracţiuni.

Contravaloarea bonurilor subscrise pe baza aliniatului precedent se va depune la Banca Naţională a României, chitanţa de depunere a sumei servind pentru eliberarea titlurilor.

15. Cu începere dela 1 Ianuarie 1940, toţi acei cari constituesc garanţii legale de orice fel, sunt obligaţi conform art. X din legea pentru autorizarea emisiunii bonurilor, să depună o cotă de 25 la sută din valoarea acelor garanţii în bonuri pentru înzestrarea armatei.

Această obligaţiune priveşte numai garanţiile dela 12.000 lei în sus şi ea urmează să fie îndeplinită, fie prin subscriere directă de bonuri pentru înzestrarea armatei fie prin depunerea contravalorii lor la un ghişeu de subscriere.

Bonurile subscrise direct vor fi utilizate de subscriitor ori de câte ori va avea de îndeplinit obligaţiunile prevăzute de art. X din lege.

Dovada subscrierii directe se va face la autoritatea unde se depune garanţia prin prezentarea bonurilor şi a borderoului original de proprietate, eliberat de Casa autonomă de finanţare şi amortizare pe numele celui obligat să constitue garanţia.

In cazul subscrierii dacă eliberarea bonurilor nu poate fi făcută imediat, chitanţa eliberată de ghişeul de sub scriere va ţine locul bonurilor până la emiterea lor.

In cazul în care cota de 25 la sută din garanţie se va constitui în numerar, suma va fi depusă la Banca Naţională a României pe seama şi în contul Casei Autonome a fondului apărării naţionale chitanţa de depunere a sumei făcând dovada îndeplinirii obligaţiunei.

Suma astfel depusă va fi restituită depunătorului, fără dobândă, prin instituţia care a emis chitanţa, în termen de 15 zile dela data depunerii chitanţei la acea instituţie.

Depunătorul va putea însă cere ori când să i se elibereze pentru această sumă bonuri de o valoare corespunzătoare. In acest caz, dobânda va curge dela data depunerii sumei.

16. Transmisiunea bonurilor pentru înzestrarea armatei se va face cu borderou de proprietate emis de către transmiţător cu arătarea adresei sale, precum şi a numelui şi adresei persoanei asupra cărei se transmit.

17. In caz de pierdere, furt sau distrugeere a bonurilor sau cupoanelor se vor aplica dispoziţiunile legii privitoare la titlurile pierdute, furate sau distruse.

18. Prescripţiunea capitalului şi a dobânzilor bonurilor pentru înzestrarea armatei va fi aceea prevăzută de legea contabilităţii publice, adică: 10 ani pentru capital şi 5 ani pentru cupoanele de dobânzi.

AVANTAGII ACORDATE SUBSCRIITORILOR

19. Odată cu depunerea declaraţiei de subscriere, subscriitorul va achita valoarea integrală a bonurilor subscrise.

20. In mod excepţional însă, cei cari vor face subscrierea dela 1 Decembrie 1939 până la 1 Martie 1940 vor beneficia de plata dobânzii anticipate pe primul semestru şi de o bonificaţie — astfel ca prin depunerea sumei de: lei 970 să obţină un titlu de 1000 lei.

In acest caz, cuponul plătit anticipat se va detaşa la emisiune.

21. Toate operaţiunile de subscriere şi emitere a bonurilor pentru înzestrarea armatei sunt scutite de orice fel de im-

pozite sau taxe către stat ţinut sau comună.

22. Ghişeul de subscriere va elibera pe numele subscriitorului o chitanţă tip, numerotată, detaşată dela declaraţia de subscriere. Această chitanţă va face dovada sumei depuse şi a valorii bonurilor subscrise şi va ţine loc de titlu provizoriu până la emiterea bonurilor.

Bonurile subscrise se vor elibera la ghişeele Băncii Naţionale a României numai contra remiterei suszisei chitanţe şi vor fi însoţite de un borderou de proprietate eliberat de Casa autonomă de finanţare şi amortizare pe numele subscriitorului.

23. Pentru a permite şi subscripţiilor particulare să contribue la sprijinirea operei de apărare naţională, plasându-şi disponibilităţile în bonurile pentru înzestrarea armatei ce se emit în condiţiunile arătate mai sus se vor primi subscrieri în Capitală şi provincie la următoarele instituţiuni: Banca Naţională a României, centrale şi sedii; administraţiile financiare; Casa Naţională de economii şi cecuri poştale; Institutul naţional al cooperaţiei; Casa de depuneri şi consemnaţiuni; precum şi la băncile autorizate să primească subscrieri.

Fortificaţiile Finlandei contra Rusiei
sunt unice în felul lor
Planul ar fi fost făcut de Francezi, încă acum 12 ani
Aci zace izbânda Finlandezilor contra Ruşilor

Acel mare cetăţean al Finlandei — poate că e generalul Mannerheim — care s'a gândit în 1926 să bareze intrarea ţării, a adus cel mai mare serviciu cauzei libertăţii şi independenţei finlandeze.

Măsura de prevedere era cu atât mai lăudabilă cu cât în acea vreme nimeni nu se gândea să turbure liniştea Finlandei prin violarea frontierelor ei. O misiune militară franceză a fost învitată acum 13 ani să studieze frontierele Finlandei şi putinţa întăririi lor.

Specialiştii în uniforme turistice (ofiţeri îmbrăcaţi ca oameni în excursie) au făcut plimbări minunate în Carelia de sud, pe malurile lacului Ladoga în arhipelagul Valamo, au pescut somonul în Soojarvi şi au admirat soarele din miezul nopţii în fiordul Petsamo.

In minunatele lor plimbări de plăcere, aceşti curioşi turişti au plănuit însă o „linie Maginot" finlandeză rudă îndepărtată a aceleia din faţă Rinului.

Cel mai minunat material pentru construirea unor fortificaţii era la îndemâna specialiştilor: mlaştini, lacuri, canale, păduri. Păduri mai ales, pe întinderi nesfârşite.

Aproape întreaga Finlandă 67,2 la sută, este acoperită de păduri, în total 23 miliane de hectare. Dacă în Elveţia se calculează un telefon la fiecare al treilea locuitor, în America un automobil la fiecare al cincilea locuitor, în Finlanda fiecare cetăţean dispune de circa 6 hectare şi jumătate de pădure. Nimănui nu i-ar fi trecut prin minte, că într'o bună zi această bogăţie avea să fie folosită pentru apărarea patriei.

Al doilea element care trebuia să intre în planul fortificaţiilor e: apa. In antichitate (vechime), ca şi în Evul Mediu, apa a fost prima chemată să ajute omului în lupta contra duşmanilor.

Nimeni nu a socotit până azi numărul exact al lacurilor finlandeze. Se vorbeşte de 60—70 mii de lacuri.

Ele constitue un mare avantaj în timp de răsboiu, când poţi opune inamicului la fiecare pas, obstacolul (piedeca) apei.

Al treilea element al fortificaţiilor finlandeze e piatra: granitul negrul, dur şi compact cu nervure albe şi drepte, pe care-l acoperă stratul de pământ finlandez.

Specialiştii francezi au trasat planurile topografice (au făcut planurile), au desenat anumite fortăreţe şi după ce i-au instruit pe finlandezi le-au lăsat sarcina executării planurilor lor.

Finlandezii au construit linia Mannerheim în 12 ani. Este o operă simplă, ciclopeiană cu totul diferită de realizările de geniu tehnic ale liniei Maginot sau Siegfried.

Pe unde trece exact zidul de apărare finlandez? Nu se ştie: este un secret militar. Forturile sunt subterane şi acoperite de păduri.

In pădurile cari se întind dela Vijpuri spre Rusia se întâlnesc cercuri de pământ bătut, din cari pornesc mai multe drumuri, în raze, spre adâncimile lor. Poziţiunile finlandeze înfundate în pădure sunt absolute secrete şi de nedescoperit fără cheia numerică. Câte un soldat doar de gardă, iese din umbra unui pin semnalând forţa armatei care veghează. Sub stratul gros de zăpadă şi camuflate de copaci apar, ici şi colo, cazematele de granit, acoperite cu ramuri şi muşchiul verde al pădurii de coniferi. Aceasta este unul din aspectele (înfăţişările) liniei Mannerheim.

Finlandezii îşi aşteaptă apoi inamicii în dosul lagunelor pe cari le-au săpat între

Stânci finlandeze

lacuri, un gen de canaluri — adevărate curse de vânătoare — cari pot fi inundate în orice clipă. In faţa oraşului Vijpur linia Mannerheim e construită dintr'o triplă linie de blocuri monolitice. Fiecare din această massă

Soldat finlandez

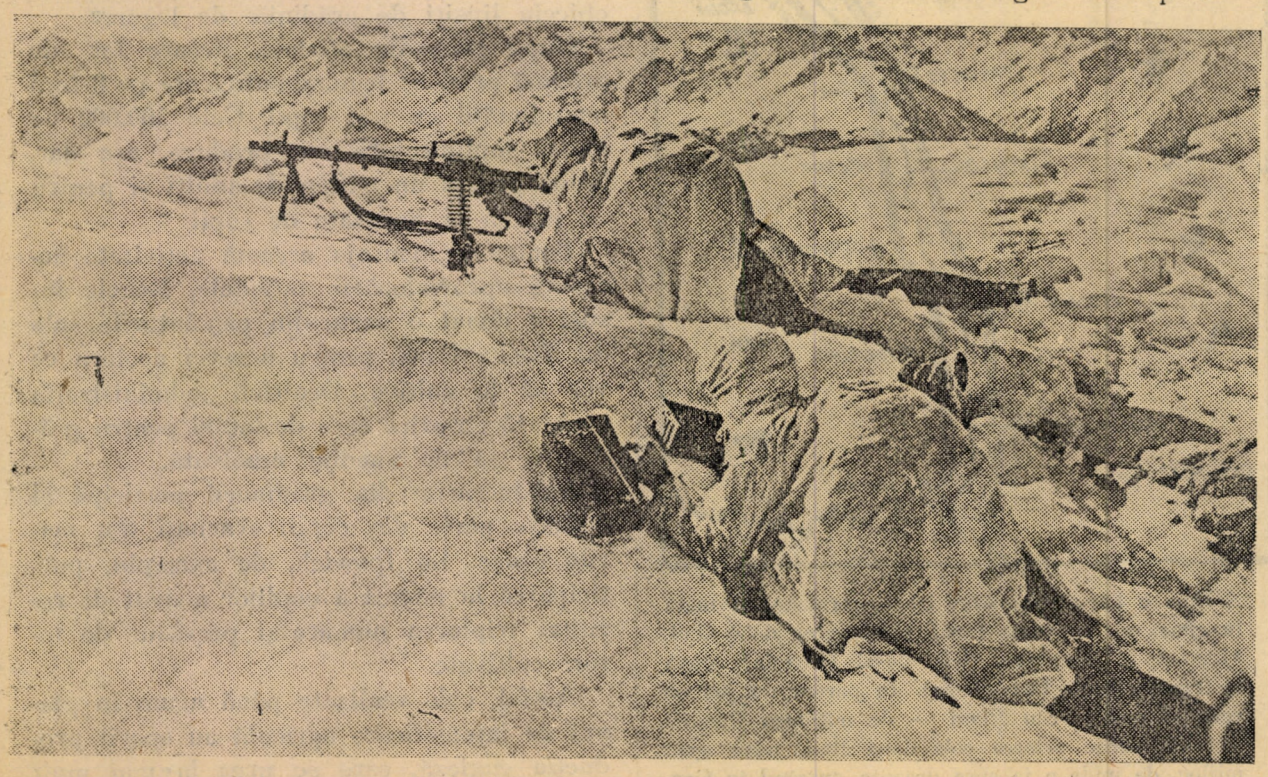
neagră este o baricadă de puşti şi mitraliere, de aruncătoare de bombe. In faţa barajului pietrificat, în pădurea X, un zid de sârme ghimpate a fost întinse între copaci pe o înălţime de 10 metri.

In caverne neolitice, construite fără beton, fără ciment, ci numai din pietre de granit, se adăpostesc piesele de artilerie (tunurile) în dosul unor ziduri late de 2 metri. Proectilele inamicilor nu ar putea străbate granitul din Finlanda.

De aceia Finlandezii nu au folosit ciment şi fier pentru fortificaţiile lor. Vechiul lor suflet de luptător, care pare să aparţie unei ere preistorice, a preferat acest fel de apărare. „Piatra noastră e sigură, spun Finlandezii. Chiar dacă se sparge în două, două jumătăţi sunt totuşi bune pentru a ridica o baricadă".

Luptele din ultimele săptămâni au dovedit că şi sufletul finlandez e de granit.

Aşa se spune, că sunt fortificaţiile de apărare în Finlanda, cu care vor mai avea Ruşii să lupte.

LUPTELE DIN FINLANDA
Armata finlandeză luptând în costume albe pe întinsul zăpezii.

Răsboiul anglo-franco-german

Răsboiul din „ţara nimănui"

Cum se prevedea „răsboiul fulger" şi ce s'a ales din el

Pe frontul terestru al răsboiului anglo-franco-german domneşte o linişte aproape absolută. Comunicatele Statelor Majore sună ca buletinele medicale ale oamenilor iluştrii: „Noapte liniştită... Nimic nou... Situaţia staţionară".

Suntem departe de pronosticurile făcute de unii „strategi" de birou sau de cafenea asupra caracterului „fulgerător" al răsboiului de azi.

In primele săptămâni francezii au executat într'adevăr câteva înaintări, în sectorul cuprins între graniţa luxemburgheză şi Rin. In unele puncte această înaintare a mers până la o adâncime de 30 km.; ea s'a oprit la o mică distanţă de posturile fortificate germane ale liniei Siegfried. Germanii, la rândul lor, au dat contraofensiva, recâştigând din terenul pierdut. Apoi fiecare s'a oprit aproape de poziţiile dela început.

Ce scop a avut înaintarea franceză? Se pare că a vrut doar să-şi asigure câteva puncte de observaţie asupra liniei inamice. De ce au cedat apoi, francezii, aproape fără luptă terenurile câştigate? Intrebarea nu şi-a găsit încă răspunsul precis.

De săptămâni întregi milioane de oameni stau faţă în faţă de-alungul liniilor fortificate. Intre aceste două linii se întinde o fâşie de pământ pe care fiecare dintre cei doi adversari se grăbeşte par'că s'o treacă în puterea celuilalt. Imediat ce una dintre tabere face un pas înainte pe acest *„pământ al nimănui"*, cealaltă face un pas înapoi. A avut însă grija ca înainte de retragere să presare ţinutul cu mii de pericole pentru duşman, cari vor turbura pe moment bucuria cuceririi.

Patrulele înaintează pe „pământul nimănui" cu grija cu care un chirurg ar executa o anevoioasă operaţie. Trupele cari înaintează execută mai curând o înaintare tehnică, extrem de delicată, decât una militară. Ele trebue să ocupe terenuri, sate şi fabrici în cari nu-l vor întâlni pe inamic, dar pe unde inamicul a lăsat urmele sale: sub forma maşinilor infernale gata să explodeze la cea mai mică atingere.

„Pământul nimănui" este minat aproape întocmai ca şi ţinutul mărilor. Moartea e la pândă în fiecare colţ al acestor ţinuturi pustii.

Germanii au fost primii cari şi-au dovedit îndemânarea în acest gen de luptă, încă în răsboiul trecut. Francezii nu au întârziat însă în imitarea pildei...

Inainte de a părăsi un sat, inamicul l-a înţesat cu mine, ascunse în chipul cel mai ingenios. O simplă piatră stă în mijlocul drumului; un soldat îi dă cu piciorul: mina ascunsă sub piatră a explodat. Lângă un perete sunt adunate în grămadă nişte puşti: pradă de răsboiu. O singură puşcă a fost atinsă: grămada s'a prăbuşit într'o puternică explozie. In curtea unei ferme se află o căruţă părăsită în faţa uşii de intrare. Dacă ar fi mişcat acest car, într'o clipă întreaga fermă ar fi sărit în aer: mai multe granate erau prinse ingenios, cu lanţuri de bârnele şi roţile carului.

Patrula intră într'o casă părăsită. Obiectele casei sunt răvăşite. Pe perete stă însă, la loc de mare cinste, portretul şefului armatei inamice; unul din soldaţii patrulei se repede să zmulgă portretul din perete. De tablou era însă atârnat un fir pus în legătură cu o maşină infernală.

Un obiect suspect stă în drum. Soldaţii cari au câştigat experienţă, îl înconjoară. Dar tocmai locul pe care l-au crezut mai sigur era străbătut de firele electrice cari vor aprinde mina...

*

Zona de trecere dela o linie fortificată la alta, nu va vedea deci mari bătălii, ci doar operaţii izolate, minuţioase şi prudente cari cer în primul rând ingeniozitate pentru a-şi asigura succesul.

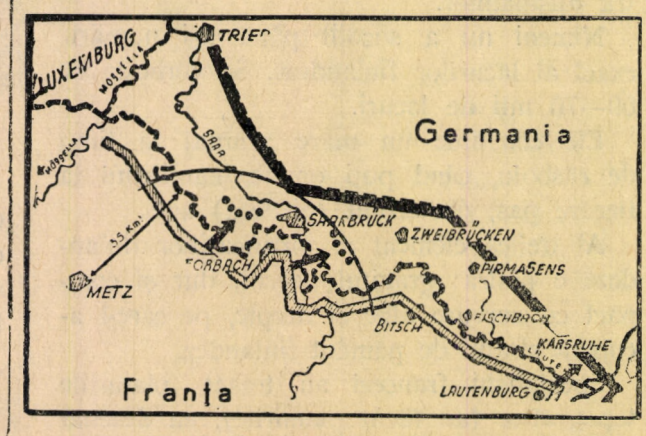
Francezii erau pregătiţi să întâmpine cursa terenurilor minate, încă dela prima lor înaintare pe „pământul nimănui". De aceea ca trupe de avangardă nu au fost trimise nici patrule, nici tancuri, ci doar imense cirezi de vite. Boii şi porcii au căzut victimele exploziilor, salvând vieţile oamenilor şi deschizându-le drumurile curăţate de pericole.

Luptele de pe „pământul nimănui", cari sunt adevărate curse vânătoreşti nu pot, firește, hotărî soarta unei victorii militare, ele înseamnă însă o serioasă încercare a moralului şi a nervilor luptătorilor.

*

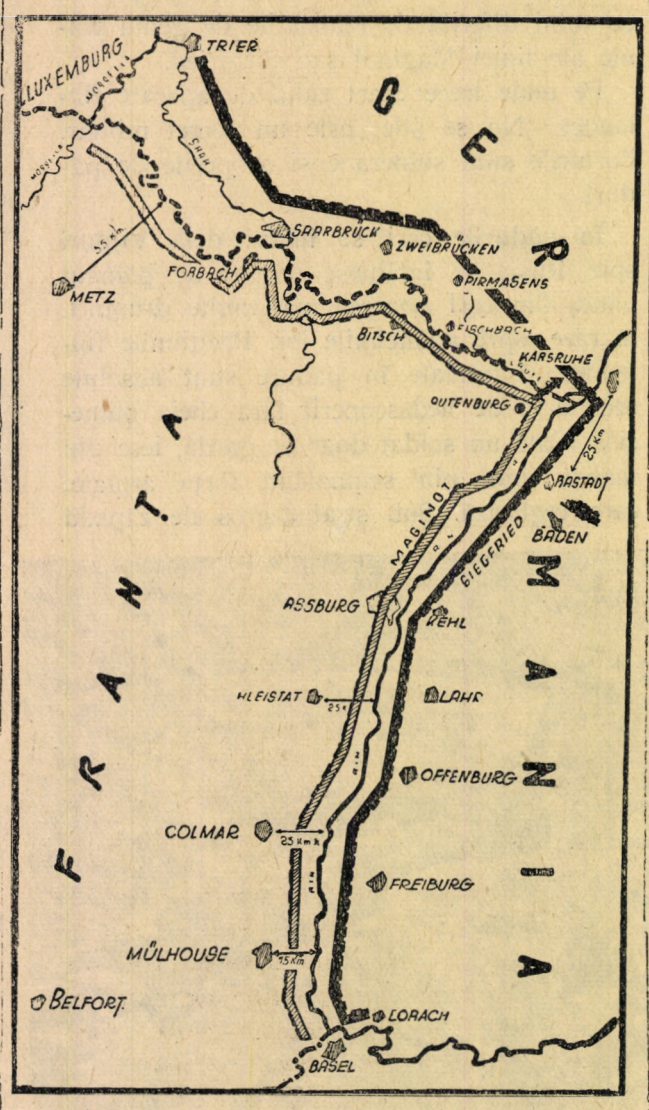
Iată ce este de prezent frontul anglo-franco-german. Aşa îl descrie un mare ziar francez, după care dăm şi noi aceste rânduri, ca astfel cititorii noştri încă să-şi poată face o icoană asupra piedecilor de luptă.

Cât va mai dura această situaţie şi cum se vor desvolta lucrurile în viitor, e greu a prevedea de prezent.

Harta frontului franco-german

Aci, la stânga, sus e regiunea Mosel şi Saar. Arcul arată întinderea frontului în primele săptămâni. Săgeţile arată înaintările franceze, iar punctele negre arată poziţiile germane de rezistenţă.

Alături e harta frontierei franco-germane, în toată lungimea ei, cu toate fortificaţiile celor două linii, Maginot şi Siegfried, dela Basel (Elveţia) până la Trier (lângă Luxemburg). In partea de jos se vede şi marele râu *Rinul* — de mărimea Dunării — cum curge printre cele două linii, până spre mijloc, de unde o ia spre dreapta, trecând în Germania şi apoi în Olanda până se varsă în Marea Nordului.

Agricultura engleză şi răsboiul

Străduinţele agriculturii engleze au tins, în ultima vreme, la mărirea producţiei, pentru a face Anglia cât mai puţin atârnătoare de străinătate. Desigur că nu se poate vedea, în acest plan, nici o ţântă de a se desface de ţările agricole, dar e firesc ca o ţară să caute să-şi asigure aprovizionarea, în momente când transporturile nu se pot face în mod normal.

Planul de mărire a producţiei agricole prevede desţelenirea a 600.000 de hectare de teren necultivat până acum. Suprafaţa a fost împărţită pe regiuni, prin grija comitetelor regionale, cunoscătoare ale terenului şi ale condiţiilor de cultură din fiecare comitat. Comitetele regionale, formate din moşieri, mici agricultori şi lucrători agricoli, au stabilit, astfel, o conlucrare agricolă în interesul naţional.

Pentru a se ajunge la acest scop, guvernul a încurajat râvna particulară şi profesională a comitetelor regionale, dând credite şi punând la dispoziţia agricultorilor un mare număr de tractoare noui şi alte maşini de cultură agricolă intensivă.

Agricultura engleză posedă astăzi 60000 de tractoare moderne, spre deosebire de 1914, când poseda mai puţin de o sută. Până azi, unele circumscripţii au desţelenit suprafeţele ce le-au fost fixate, şi, în unele locuri, s'au şi făcut însămânţările de toamnă.

Dar planul de intensificare (mărire) a culturii agricole nu se adresează numai moşierilor şi proprietarilor de terenuri. In împrejurimile oraşelor şi ale satelor, autorităţile locale au furnizat, pentru grădinării, terenurile comunale, care au fost parcelate în acest scop.

Prin noul plan, au fost creiate 500.000 de parcelări suplimentare, pe lângă cele 8.500 deja existente. Parcelele de grădinărie au fost creiate pentru a aproviziona cu legume familiile lucrătorilor din oraşe, deobiceiu lipsiţi de grădinile de legume.

După preţurile oficiale, fiecare lot de grădină produce legume suficiente pe 8 luni unei familii cu trei copii. Cele 500.000 de loturi suplimentare vor produce, aşa dar, hrana pentru un milion de adulţi şi pentru un milion şi jumătate de copii.

Pentru a încuraja această activitate necesară aprovizionării naţionale, Regele însuşi a donat o parte din pământurile sale din Bushy Park, pentru a servi acelora ce vor să le cultive. Dealtfel, administraţia veghiază ca orice cere de loturi pentru grădinărie să fie imediat rezolvată.

La lucrările din grădinării participă şi o mare parte din copiii evacuaţi din marile oraşe. La Ipswich, de exemplu, participarea la muncă a copiilor a avut de rezultat triplarea numărului prevăzut de loturi cultivate.

Astfel, cele realizate până acum în planul de intensificare agricolă au sporit producţia engleză, care se urcă la mai mult de 250 de milioane de lire sterline anual.

——— AL. TEODORU

INFORMAŢIUNI

O frumoasă aniversare

„Siebenbürgisch - Deutsches Tageblatt" din Sibiu, cotidianul conducător al Sasilor din Transilvania şi al tuturor Germanilor pământeni din România, şi-a publicat pe ziua de 13 Decemvrie numărul festiv, din prilejul împlinirii a 20.000 de numere, a părând în al 66-lea an. E un număr de 104 pagini, bogat şi cu îngrijire întocmit, care reoglindeşte trecutul şi prezentul poporului săsesc.

Admiraţie şi sincere felicitări celor ce au depus atâta muncă pentru progresul poporului lor, cum şi pentru afirmarea în cadrul patriei comune. Activitatea publicistică a acestui ziar, serios şi bine redactat, am apreciat-o totdeauna.

***

ULTIMA AMÂNARE. Marele Stat Major a prelungit pentru ultima oară, în toată ţara, până la 22 Decemvrie 1939, termenul pentru clarificarea situaţiei oamenilor dela vatră, aşa cum s'a prevăzut în comunicatul nr. 13.

BILETE DE BANCĂ (lei de hârtie) în circulaţie, au fost la 2 Decemvrie 1939 în sumă totală de 48 miliarde 68 milioane 643 mii 185 lei faţă de 47 miliarde 891 milioane 23 mii 210 lei la 25 Noemvrie 1939. Bani de metal 827 milioane faţă de 801 milioane lei, la 25 Nov.

SÂNGE PENTRU TRANSFUZII. Mai multe avioane britanice au fost special aranjate pentru a transporta sânge pentru transfuzie (când se bagă sânge străin în vinele bolnavului), fie la spitalele militare engleze din Franţa, fie în oricare oraş din Anglia, în care s'ar face victime în cursul unor bombardări.

AVIOANELE ITALIENE PENTRU FINLANDA au fost reţinute de Germania. Dintr'un transport de 25 bucăţi, numai 2 au trecut prin Suedia, iar 23 au fost oprite de Germania, care se împotriveşte transportului de arme şi muniţii pentru Finlanda.

MAI MULTE SECTE RELIGIOASE din Ungaria, cari propovăduesc idei contra armatei şi cari „căutau să îndepărteze pe cetăţeni dela cea mai sfântă datorie a lor: apărarea naţională", au fost oprite.

DARUL AGRICULTORILOR DANEZI. Din Copenhaga se anunţă, că agricultorii din Danemarca au hotărât să trimită Finlandei, ca dar de Crăciun, un tren încărcat cu alimente.

CRUCEA ROŞIE AMERICANĂ ajută Europa. Preşedintele Roosevelt a făcut cunoscut, că spre acest scop a fost destinat suma de 500.000 dolari. O sumă de 25.000 dolari a şi fost trimisă direct în Finlanda, iar alta de 16.000 dolari este folosită pentru cumpărarea de medicamente destinate Finlandei.

PENTRU A COMBATE PLICTISEALA în rândurile soldaţilor, — care este unul dintre cei mai primejdioşi duşmani ai soldaţilor în zona de luptă — preşedintele consiliului de miniştri francez Daladier a declarat în Camera Deputaţilor, că se vor trimite 10.000 de aparate de radio în tranşeele şi fortificaţiile din Franţa.

O NOUĂ CATASTROFĂ DE CALE FERATĂ s'a întâmplat în Germania. Marţi seara (12 Decemvrie), un tren de persoane, care mergea dela Hagen-Vorhalle (Vestafia) spre Weter-Ruhr, s'a ciocnit cu un alt tren personal. Sunt mai mulţi morţi şi răniţi.

Bulgaria desconcentrează toate contingentele

Acum câteva săptămâni, au fost concentrate în Bulgaria numeroase contingente de rezervişti, între cari şi contingentul 1906.

Acum s'a anunţat oficial, că începând dela 17 Decemvrie 1939, toţi concentraţii vor fi lăsaţi la vatră.

Astfel, până la Anul nou, Bulgaria nu va mai avea nici un contingent concentrat, afară de cadrele regulate ale armatei.

Fabrica dela Zârneşti în flăcări

La încheierea foii aflăm, că Mercuri spre Joi noaptea, pe la orele 3, s'a produs o puternică explozie la fabrica de celuloză (un fel de pastă ce se foloseşte la fabricarea hârtiei) din comuna Zârneşti, aproape de Braşov. Zgomotul produs a fost atât de puternic, încât în primele momente, populaţia satului trezită din somn a fost cuprinsă de o nemai pomenită groază.

Explozia s'a produs la un cazan, care conţinea mai multe mii de litri de clor (materii colorate, unele otrăvitoare şi înăduşitoare). Gazele s'au răspândit cu mare iuţeală în fabrică şi în acea parte a satului.

Dându-se alarma, au sosit la faţa locului prefectul judeţului colonel Burbea, subprefect Comănescu, chestor Ciurea, maiorul de jandarmi Păturescu, cari au luat toate măsurile necesare pentru susţinerea ordinei.

Cauzele exploziei n'au putut fi momentan stabilite, deoarece nu se poate apropia nimeni de fabrică, până ce nu se vor împrăştia gazele înăduşitoare.

Intreagă fabrica e în pericol a fi nimicită de flăcări. S'a cerut ajutorul pompierilor de la Braşov şi din comunele învecinate. Sunt mulţi morţi şi răniţi.

La faţa locului au mai sosit şi două ambulanţe de salvare cu mai mulţi medici. Dar toate lucrările merg foarte greu. Numai cei cu măşti de gaze se pot apropia de fabrică. Pagubele sunt foarte mari.

Controlul vapoarelor pe mare

Din Londra se anunţă, cu data de 13 Decemvrie 1939, următoarele:

In cursul săptămânii care s'a terminat în ziua de 9 Decembrie, controlul britanic al contrabandei a oprit 7.000 de tone mărfuri destinate inamicului.

In cursul primelor *14 săptămâni* de război, totalul mărfurilor sechestrate de unităţile britanice se ridică la 483.500 tone.

La 12 Decembrie se aflau 61 de vase neutre în cele trei porturi de control. Dintre aceste 47 se aflau în aceste porturi de cinci zile cel mult.

In cursul săptămânei care s'a terminat la 9 Decembrie, comitetul contrabandei a exaaminat încărcătura a 169 de vase. In trei cazuri a fost confiscată întreaga încărcătură, iar în 73 de cazuri a fost eliberată întreaga încărcătură, imediat sau după o scurtă anchetă.

*

Din cifrele de sus se poate vedea, că pe când luptele pe frontul de vest sunt în amorţire, — luptele pe mare şi controlul vaselor comerciale cu mărfuri merg înainte în mod tot mai necruţător. Acesta e războiul economic de înfometare a inamicului.

Conferinţa d-lui Matei Christescu

In cadrul Institutului francez de înalte studii din România, d-l Prof. Matei Chistescu, unul dintre elementele cele mai de valoare ale tinerei generaţii, a ţinut la Sibiu, în zilele trecute, o conferinţă despre poetul Alfred de Vigny privit în lumina actualităţii. Conferenţiarul a schiţat pe scurt biografia marelui solitar retras în turnul său de ivoriu, desprinzând din faptele vieţii şi personalitatea sa, structura operei.

Alfred de Vigny, nobil francez, a îmbrăţişat cariera armelor ca şi tatăl său, însă sătul de o viaţă fără peripeţii şi lipsită de glorie, el demisionează repede. In cariera sa militară a avut multe deziluzii, ceeace reese şi din romanul său „Servitude et grandeur militaires". Mai târziu se consacră definitiv literelor, după ce făcu diverse încercări de a izbândi în politică şi diplomaţie. Viaţa pe care o duce de aci înainte este aceea a unui solitar, izolat de lume şi de societate, preocupat numai de tristeţile sale şi de opera sa.

Caracterul predominant al lui Vigny este tristeţea, care poate fi atribuită acelui „mal de siécle" născut după revoluţie şi prin dezolarea ce a cuprins sufletele în urma epopeei napoleoniene. Această plictiseală şi pesimism a contribuit la formarea operei sale poetice. O altă trăsătură a acestui poet este orgoliul, datorit solitudinei sale morale şi ţinutei aristocratice. Vigny are mai ales desvoltat simţul onoarei, care se îmbină cu impersonalitatea, stoicismul, milă şi exprimarea prin simbol. El se ţine totdeauna mai la distanţă de ceilalţi romantici prin opera sa, căci el îşi stăpâneşte durerea, nu îşi deşerteaza sentimentele, ci le lasă să apară discret, păstrează o dignitate şi sobrietate asupra lor.

Conferenţiarul analizează apoi poemele: „Eloa", un înger născut din lacrima lui Crist, care din milă pentru un arhanghel, cade victimă lui Satan; „Moise", geniul supus torturii izolării; „La mort du loup", în care tendinţele stoice sunt vădite.

Conferinţa a fost una din cele mai frumoase disertaţii ale anului, ţinută într'o expunere elegantă, clară şi concisă şi într'o tălmăcire aleasă care a trezit admiraţia publicului numeros şi select din sală. *I. N.*

A apărut

Calendarul Poporului

pe 1940

Anul al 55-lea

Din bogatul şi variatul cuprins însemnăm:

In faţa războiului început, îndemnuri pentru oamenii noştri, de *Nicolae Bratu.*

Cum a început şi decurs războiul în primele luni de Dr. *Constantin Hagea.* (Cu peste 20 diverse hărţi şi chipuri)

Reţete pentru mâncări, de mare folos pentru femeile noastre dela sate, de *Hortensia Bratu.*

Târgurile din toată ţara

aranjate după comune şi luni

Poezii, poveşti, anecdote, glume, poezii poporale etc. etc.

RĂVAŞ DE PE ZONĂ

Cereţi acest calendar la toate librăriile din ţară, îndeosebi unde s'a aflat şi în anii trecuţi.

Preţul unui exemplar **15 lei.** — Revânzătorii primesc rabatul obişnuit.

Acum e momentul să ascultaţi Radio!

Renumitul aparat Blaupunkt tip DKE, cu două game de undă cu vorbitor mare este cel mai bun şi cel mai eftin aparat de radio din categoria sa.

Acest aparat cu recepţie minunată vi-l oferim cu preţul de

Lei 2.250

La alegerea Dv. plata în rate convenabile.

Nu întârziaţi a vă cumpăra înainte de Crăciun unul din aparatele acuma sosite, numărul lor fiind limitat.

Uzina Electrică din Sibiu S. p. A.

Locurile de vânzare:

Sibiu, „Motor-Lux" Piaţa Regele Ferdinand şi al reprezentanţii U. E. S. în comunele electrificate.

Paludismul în Anam

In 1800, împăratul Gia-Long a pus să se ridice fortificaţii în jurul oraşelor mai importante ale provinciei Anamului. Pentru a face aceste fortificaţii absolut inaccesibile pentru eventualii duşmani, ele au fost înconjurate de gropi adânci.

Cronicile povestesc, că ridicarea acestor fortificaţii şi săparea gropilor au dat naştere la serioase epidemii de paludism, cari au făcut ravagii în rândurile populaţiei. Au fost şi numeroase cazuri mortale.

Amintirea acestei epidemii catastrofale n'a pierit încă din memoria populaţiei. Legendele arată, că zmeul care trăeşte în miezul pământului se răsbună ori de câte ori i se incalcă regatul, trimiţând oamenilor drept pedeapsă epidemia de malarie. „Deschiderea vinelor balaurului" este şi azi o expresiune actuală în Anam, unde poporul nu se decide atât de uşor de-a săpa pământul de teamă de-a nu răni pe bălaur şi a atrage răsbunarea acestuia.

Se vede după tradiţia anamită importanţa ce-o prezintă legendele. De câţiva ani se respectă şi în Anam recomandaţia Comisiunii Paludismului depe lângă Societatea Naţiunilor, care prescrie să se ia ca preventiv în timpul sezonului frigurilor 0 grame 40 de chinină zilnic, iar pentru tratamentul propriu zis o doză de 1 gram până la 1 gram 30 de chinină pe zi timp de 5—7 zile.

In raportul său publicat în 1938, Comisiunea Paludismului accentuiază la pagina 129 faptul, că chinina fiind inofensivă poate fi administrată de agenţi subalterni, fără supraveghere medicală constantă. Această supraveghere e necesară pentru produsele sintetice.

Anamiţii vor reuşi fără îndoială să înlăture teama de smei din sufletul poporului, căci medicina modernă posedă în remediul natural care e chinina o armă puternică ce-i permite să prevină şi să vindece malaria (265).

FRICŢIUNEA HORIA la GRIPĂ • RĂCELI • NEVRALGII

15 DECEMBRIE — 18 DECEMBRIE
O NOUĂ OCAZIE PENTRU
COLECTURA OFICIALĂ
ŞI A OFICIILOR RURALE P.T.T.
să aducă bogăţie până şi în căminul cel mai modest.
LOTERIA DE STAT

Sediul Sibiu Str. Regina Maria No. 57 şi Str. Mitropoliei No. 1—3

Cinematograful „Corso":

In premieră cel mai reuşit film românesc ce s'a văzut până în prezent **„Se aprind făcliile"**, după romanul dlui N. Porsena, cu George Vraca, Nuţi Dona, Olga Porumbaru etc. Regia I. Sahighian, Muzica C. Bobescu. Journal nou în limba română.

Spre orientare. Acest film este cel mai reuşit film românesc ce s'a făcut până în prezent. Dovadă, filmul rulează cu un succes fără egal de două săptămâni în cel mai mare cinematograf din capitală. Este o capo d'operă care trebue să fie văzută de fiecare român.

Cinematograful „Apollo":

prezintă Sâmbătă, Duminecă şi Luni premiera filmului cu **Regele râsului**, Harold Lloyd în **„Atenţiune Domnule Professor"**, Journal nou şi complectare.

Eftin!
Sticlărie
JIKELI
=SIBIU=
Str. Regina Maria 47

Cetiţi publicaţiile din
„Foaia Poporului"

Caut un vânzător
bun care cunoaşte şi limba germană şi maghiară pentru un magazin de coloniale.
August I. Keller
Mediaş

Cel mai frumos cadou este
O maşină de gătit alba
precum şi toate articolele de casă şi bucătărie, pe care le găsiţi cu preţuri convenabile la
H. KAILAN
SIBIU, PIAŢA HUET

Maşini de cusut TORPEDO
Fabricaţia HAID & NEU
livrează cu preţuri convenabile
Departamentul Maşinilor
al Reuniunii agricole săseşti din Transilvania
Sibiu, strada Sării Nr. 22
Telefon 100

Cadouri practice pentru Crăciun — din prăvălia specială
CARL STÜRNER
Moştenitorii - S. I. N. C. - Sibiu. str. Turnului 22-24 - Tel 317

Ştergătoare din „Cocos"
Preşuri din „Cocos"
Leagăne din sfoară
Verigi pt. gimnastică
Trapezi
Cordiţe pt. sărit
Genţi din sfoară
Hamacuri
Muşamale
Linoleum
Pânză pt. raniţe şi corturi
Pânză pt. costume de sport
Frânghii pt. turistică
Frânghii pt. rufe
Pături din lână
Covoare din lână, etc.
Toate în mare asortiment şi cu preţurile cele mai convenabile

Primăria comunei Răşinari
Nr. 4047|939 prim. 14876

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi, că în ziua de 21 Decemvrie 1939, ora 10 a. m. se va ţine în localul Primăriei din Răşinari, jud. Sibiu, licitaţie publică pentru darea în întreprindere a procurării mobilierului necesar la şcoala primară primară Nr. 2 din comuna Răşinari, cât şi a sobelor de teracotă dela această şcoală,

Valoarea lucrării, după deviz, este de Lei 272.106.

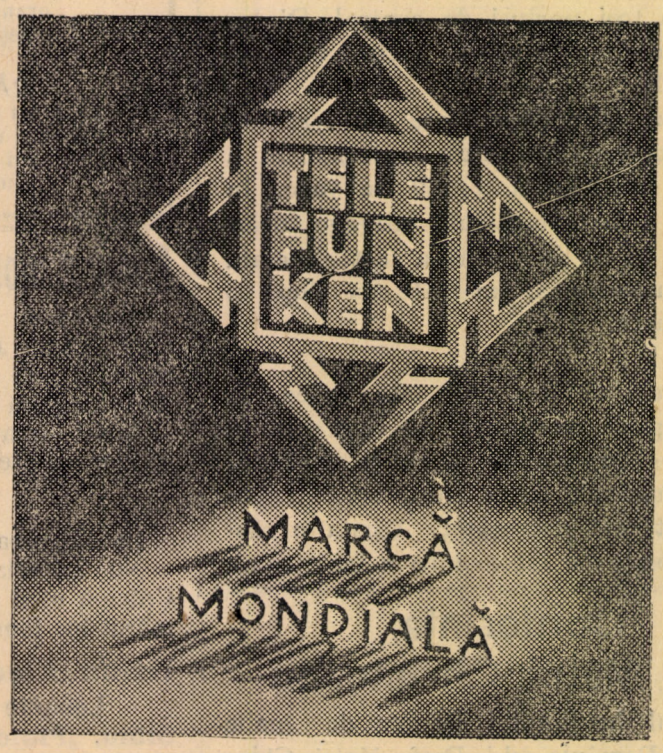
Licitaţia se ţine în conformitate cu art. 88—110 inciusiv din L. C. P. şi cu regulamentul O. C. L.

Concurenţii vor depune odată cu oferta şi o garanţie de 5% din valoarea lucrării, fie în recipise dela Administraţia financiară, fie în numerar sau ofecte de Stat, iar oferta se va face numai în conformitate cu condiţiunile de licitaţie, cari pot fi văzute la Primăria comurei Răşinari în fiecare zi de lucru.

Dacă licitaţia va fi fără rezultat se va ţine a doua, cu aceleaşi condiţiuni în ziua de 15 Ianuarie 1940 ora 10 a. m.

Răşinari, la 29 Nov. 1939.

Primăria comunală

Nouile aparate de RADIO
TELEFUNKEN
seria mondială de recepţie 1940
au sosit!
Le găseşti la:
HERMANN SCHLOSSER
Librărie şi articole tehnice
Sibiu, str. Regele Carol II, 13
Telefon 61